

מסורת הש"ס

מישוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט
נר מצוה

בה א מיי פ"ג מהל' אכל
הל"ג סמג לאוין רלה
טו"ע יו"ד סי' שע"א סעי'
ה':
בו ב מיי פ"ו מהל'
טומאת מת הל"ט
וע"ש בכ"מ:
ג מיי פ"ו מהל' מלכס'
ד' דין ז:
ד מיי שם הל' ט':
בו ה מיי פט"ו מהל'
איסורי ביאה הל"ב
ופ"ו הל"ב:
בה ו מיי פ"ה מהל'
דעות הל"א:
בב ז מיי פ"ו מהל'
מלכס' הל' י"א:
ל ח מיי שם הל"ו:
לא ט מיי שם הל"ד:

מאחיל על חלל הפתח: והני מילי כו'. השתא מהדר לפרושי
סייעתיה מהכא. מדאיטריך למיתני העומד לתוכו טהור ש"מ הני
מילי חזר הקבר דמסיימא מחיתא דמערה לחודיה ודחזר לחודיה
וש היכר דכדר אצל מת צעלמא המוטל חצור מודו בית הלל דתפיס
ארבע אמות מדאיטריך למיתני

העומד לתוכו טהור דאי צעלמא לא
גזר למא לי לאשמועינן הכא דטהור:
ואפי' היא לו שומרת יבם שלא
קדשה הוא אלא מכא אחיו בזה לו:
לקח. מדלא כתיב לקח מיעוטא הוא
למעוטי לקיחת איסור: כדכנס.
דאמר אין עזירה בקידושין עד
שיבעול שיצא זרעו או את האשה
לידי חילול וממזרות ונתינה אין עזירה
בקידושין דלא כתיב ביה לא יקח אלא
לא יבא ולא תתחנן אלא אלמנה כתיב
זה לא יקח וקחה היינו קידושין
ואיטריך דרבה דלא תימא מקידושין
עזר ליה איסור: ונתינה. מן
הגבועים דכתיב זהו ויתנס יהושע
לחוטבי עצים (יהושע ט) והן משכנה
אומות: ועוד שזה לך. ונכזה
בזה מלאכתך לך: גמרא. לתם
סבא להדין בטעמי המשנה והלכה
כדברי מי: אם הוסיף בו דימוס
אחד. שורה של אבנים או גבוהה או
בעובי תו לא הוי על מכונן וקרינא
ביה חדש^ט: שמחשין אסור. שאני
מתקיים: בשבוע. בשמיטה: אין לי
אלא חדש. בתולה: אלמנה וגרושה.
מאחר ונשאה זה: יכול אף בנה ביה.
חדש ולא חנוכה יהא כזה שיהא נקי
מן הכל: ברתני^י ויפסו השוטים.
על דברי כהן: בקשרי. כשמתקשרים
לעמוד לפופים שלא יפרידו איברים:
לפיכך. שיהא זהו הירא מעצירות
תלה התורה בנה ונטע ואירס לחזור
גגלן כדי שיתלה צדק החזרה ולא
יתבייש לומר מעצירות שצידו הוא ירא
וחזר: ר' יוסי אומר כו'. בגמרא [ע"כ]
מפרש בנאי פליג אדריי יוסי הגלילי:
וצעקנו של עס. בסופו של עס
שעומדים שלא ימורו אחרות
לאחרים לנוס: מעמידין וקופין
מלפניהם. בראשם של ד המלחמה
מעמידין בני אדם גבורים ממונים לכן
שאל יפול אחד מן הנלחמים יעמידוהו
ויזקפוהו ויגבירו את אנשי הכבד
דצדיקים: [ואחרים]. ואנשים
אחרים מאחרים: ונשלין של
ברזל צדיקים לשמור שלא ינוסו.
וכשלין כעין חזין שקורין ווריי"ש:
מתחילת

מס סופס ארבע אמות לעומא. חכמים גזרו שיהא המת מטומא
כל הנכנס בארבע אמותיו כדי שלא ירגילו אוכלי טהרות ליקרב לו
ויהא סבור שלא האחיל ויש לחוש שמא יפשוט ידו ויאחיל ולאו
לדעתיה: וסוף סוף. וכן מני תנא דין צמנה הנשנית צינינו

אמת תופס ארבע אמות לטומאה^א ותנא
תנא חצר הקבר העומד בתוכה טהור והוא
שיהו בה ארבע אמות דברי בית שמאי ב"ה
אומרים^ב ארבעה טפחים במה דברים אמורים
שפתחה מלמעלה אבל פתחה מן הצד
דברי הכל ארבע אמות כלפי יליא אדרבה
מן הצד מידרדי ונפיק מלמעלה אי אפשר
דלא מאחיל אלא במה דברים אמורים
שפתחה מן הצד אבל פתחה מלמעלה
ארבע אמות והני מילי חצר הקבר דמסיימא
מחיצתא אבל מת בעלמא תפיס: ימי האיש
אשר ארש אשה כו': ת"ר אשר ארש^ג
אחד המארא את הבתולה ואחד המארא
את האלמנה ואחד שומרת יבם ואפילו
^ד חמשה אחין ואת אחד מהם במלחמה כולן
חוזרין לא לקח ולא לקחה יפרט לאלמנה
לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר
ולנתין לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי
רבי יוסי הגלילי הא אמר^ה הירא ורך הלבב
זה המתירא מעבירות שבידו אפילו תימא
ר' יוסי הגלילי כדכרבה^ו דאמר רבה הלעולם
אינו חייב עד שיבעול מה טעם לא יקח
משום לא יחלל משום הכי אינו לוקח עד
שיבעול תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר
ארש^ז ולימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם
בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה
אמר בחכמתו^ח הכן בחוץ מלאכתך ועתדה
בשרה לך אחר ובנית ביתך הכן בחוץ
מלאכתך זה בית ועתדה בשרה לך זה כרם
אחר ובנית ביתך זו אשה ד"א הכן בחוץ
מלאכתך זה מקרא ועתדה בשרה לך זה
משנה אחר ובנית ביתך זה גמ' ד"א הכן בחוץ
מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתדה בשרה
לך זה גמרא אחר ובנית ביתך אלו מעשים
טובים ר' אליעזר בנו של ר"י הגלילי אומר
הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא
ועתדה בשרה לך אלו מעשים טובים אחר
ובנית ביתך^ט דרוש וקבל שכר: ואלו
שאינן חוזרין הבונה בית שער כו': תנא אם
הוסיף בו דימוס אחד חזור: ר' אליעזר אומר
אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חזור:

(א) ב"ב קכ. קהל אלהים פט"ו
מ"ה. (ב) [לעיל מג.]:
(ג) [קדושין ע"ה. ע"ש].
(ד) [מוספתא פ"ו].
(ה) [נדה דף נ"א. ע"ה. ונחם].
(ו) [לעיל מג.]. (ז) [ל'ל
ד, ח] ונדרים כג.
(ט) [נדרים ז, א] ו[קדש כג].
(י) [ל'ל לפי ד"ה כדכר].
(י) [נדרים כ, א]

תורה אור השלם

1. וני האיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ויח
וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יקחה: דברים כ ז
2. וקספו השטורין לדבר
אל העם ואמרו מי
האיש הירא ורך הלבב
לך וישב לביתו ולא
יפס את לבב אחיו
בכלב: דברים כ ח
3. הכן בחוץ מלאכתך
ועתדה בשרה לך אחר
ובנית ביתך:
משלי כו כז
4. כי יקח איש אשה
וידעה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר
נקי ויהיה לביתו שנה
אחר וישמח את אשתו
אשר לקח: דברים כד ז
5. ויהיה בכלל השטורין
לדבר אל העם וקספו
שרי צבאות בראש
העם: דברים כ ט

לעני רש"י

ור"ש וייר"ש. חז"ס.

מוסף רש"י

לפיכך תלתה לו התורה
את כל אלו. לחזור על
בית וכנס ואשה לנסות על
החורים בשביל עבדות
שנים שלא יענו שם
בעלי עבירה והיוה חזר
אומר שמא בנה את הבית
או נטע כרם או ארש אשה
(דברים כ ח). מעמידין
זקופין לפניהם. בני אדם
עומדין בקלע המערכה
לוקח את הטופס ולחוס
בדברים שבו אל המלמה
ולא תנוס, שמחלת נפילה
ניסה (שם כ ט). לקפה
את שוקיו. לקנף רגליו
(קדושין יב, ב).

תנא מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע: ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית חדש וחנכו וכו': תנו רבנן^א אשה
חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה
חדשה מי שחדשה לו יצא מחזור גרושה שאין חדשה לו ת"ר לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא
יצא אבל יספיק מים ומוזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה
אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אתה מעביר
אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למא לי ילעבור עליו בשני לאוין:
בתני^ב ויפסו השוטרים לדבר אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כ"במשמעו שאינו יכול
לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה^ג רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן
העבירות שבידו לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו שיחזור בגללן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול
גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין הרי הוא הירא ורך הלבב
^ד והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ובעקבו של עם^ה מעמידין זקופין
לפניהם ואחרים מאחוריהם וכשילין של ברזל בידיהן וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפה את שוקיו
שתחילת